

אחרון של פסח, ה'תשכ"ז

ביאור בדרכ אפשר

שעל-יה נמשכת בחינת בליגבול שלמעלה כך שלא תהיה דבר שלמעלה מיכולת הקבלה והקליטה של האדם והנבראים אלא הפעל וחשיפע על האדם ועל העולם, שהאר' הבליגבול יומשן בכללים הנעים עלייה התורה ומאות. וזהו שחוותמים בקריאת שמע על אחר העובודה של פרשת שמע, קבלת על מלכותם וואהבתה היה בכל מאוחר, ולאחר מכן העובודה של פרשת והיה אם שמעו, קיום המצוות ועשה כלים להמשכת האור הבלתי-בליגבול "אני הווי אל-אליקם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים" ³³, שהוא עניין ³⁴ היזיאה מכל העניינים שהם באופן של מצר וגובל לגבי בחינת בליגבול שלמעלה ומהווים העלם והסתור על האור הבליגבול. שגמישך ומתקלה עלייה האהבה ד"בל מארך" ³⁵ ובאשר יוצאים מההgalות הללו, האור מאי בגורי. ³⁶ ובאו ר' עניין, דהגה, בפסוק "ואהבתת שביברשה ראשונה נזורי ריאשונה דקראיית-שמע שלשה אופני אהבות, שלשה סוגים, שלוש דרגות, באבותה כי רבנן לא ברכך ובכל נפשך ובכל מארך". ובתולוק ההבדל שביניהם, דבפירוש "בל מארך לברך" ³⁴ ל' כי מוה שאמר לבך" ולא לבך" יש למלוד שעיל האדם לאחוב את היה בשמי יציריך, ביציר טוב וביציר הרע, דהינו, שם היציר הרע שמאידע-עצמיו ללא השפעת היצר הטוב ומאמץ מצד האדם להתגבר על היצור הרע נמשך ומתחילה לתמאות עולם הווה והאותה זוקה מאר כאש בוערה בו, יתמהך היצור הרע וב考场 להאותה להאותה הרzon והתשואה של יהו לאהבה זט' הצעות ותענויג העולם הזה הגשמי, להאותה והתשואה של יהו לאהבה זט' הצעות ומאניך את המתים ואת הטוב וגוי' בליגבול האמתי שלמעלה שימוש ויתגלת לאדם. ואחר-כך לאחוב את היה. ותלהך לבא לידי אהבה זו, זוקה מאר כאש בבל מארך, ומאדר פירושו בבל גבול, שאהבה זו ותדרוך לבא לידי אהבה זו, היא מה שבתוכה בלא העובודה של פרשה שנייה דקראיית שמע שהיא קבלת על מוצות,

ביאור בדרכ אפשר

שיציאת מצרים' מבונן והותני היא יציאת הנפש ממסור הגוף להבטל לאלווקות מתוק הכרה באחדות ה' והו הותן של קריית שמע. ¹ ויהה מדיוק לשון אדרמור' הוזן ² אחד בדרכם ³ הפקים מן הקאה אל הקאה, ⁴ ולפעמים נמצאים בנושא אחד דברים סותרים זה זה לחוטין, ולגן ⁵ מזכיר אדרמור' הוזן שכאן לא מדויב ⁶ דברים שונים שיש להם מכנה לשון אדרמור' הוזן ⁷ אחד, כי עניין אחד יכולות להיות בפה דרכם ⁸ הפקים מן הקאה אל הקאה, ⁹ ולפעמים נמצאים בנושא אחד דברים סותרים זה זה לחוטין, ולגן ¹⁰ מזכיר אדרמור' הוזן שכאן לא מדויב ¹¹ מזכיר אדרמור' הוזן שדברים שונים בעניין אחד אל דברים ¹² פרשת "שמע" ל"והיה אם שמע" כדי שיבכל ¹³ ש"הן דבר אחד", ומוסף ¹⁴ עלייו על מלכותם שמיים תחה ואמור-כך מקבל עלייו על מלכותם. וקענין ¹⁵ מפסיק להדגиш עד כמה הם אכן שקבלה על דבר אחד. ¹⁶ מלכות שמים בפרשה ראשונה דקראיית-שמע ¹⁷ קשורה עם אהבה ד"בל מארך", כמו והשיכות המיוונית בין יציאת מצרים ¹⁸ שבתוכה ¹⁹ ואהבת גוי בבל מארך, בלי גובל, ²⁰ ובפרטיות יותר, הגה אמרו ²¹ חן ³¹ במרוא לאמה קרא ²² שעל-יה נמשכת בחינת בליגבול שלמעלה, ²³ פישת "שמע" ל"והיה אם בבלים הנעים על-יה התורה ומאות. וזהו שמע" כדי שיבכל עלייו על מלכות שמים בקריאת-שמע "אני הווי אל-אליקם מדבר בפרשא וראשונה של קריאת והאותה של קריאת שמע, ייה אהבה ד"בל מארך". ²⁵ מוצות של כך מדבר בפרשא שנה ²⁶ שמע, "שמע ישראל... ה' אחד" ²⁷ ואחר-כך מקבל עלייו על שביניהם של קריית שמע, ייה אהבה ד"בל מארך. ²⁸ מוצות של קריית שמע, ייה אהבה ד"בל מארך. ²⁹ של קריית שמע, ייה אהבה ד"בל מארך... ". ³⁰ המשמע אל מזותי... ". ³¹ והענן בזה על פי חסידות, ³² שקבלה על מלכות שמים נזקו ריאשונה דקראיית-שמע ³³ בפרשה ראשונה דקראיית-שמע נפשך ובכל נפשך ובחיליק שביניהם, ³⁴ שמע קשורה עם אהבה דבל פירוש "בל לברך" אמרו חן ³⁴ בשני הדר בפירוש "בל לברך" אמרו חן ³⁵ האדם לקודש-ברוך-הוא ד"בל מארך", כמו שבתוכה בפישה בפישה, ³⁶ זו, פרשה ראשונה של קריית שמע, ³⁷ ואהבת גוי בבל מארך, ומאדר פירושו בבל גבול, שאהבה זו ³⁸ ואהבת גוי בבל מארך, ומאדר ³⁹ פירוש האדם מצינו אהוב את היה המתים ואת הטוב וגוי' ⁴⁰ בלא העובודה של פרשה שנייה דקראיית שמע שהיא קבלת על מוצות,